

Telegraful Român

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc.

Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Anghel

APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 800 Lei. — Șase luni 400 Lei. — Trei luni 200 Lei. — Pentru străinătate un an 2000 Lei. — Pentru America 8 Dolari
Abonament de sprijin 5000

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiilor
m. plătit 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiile
se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

„Cheile împărăției”

Așa se intitulează o carte a scriitorului englez Cronin, tradusă și apărută de curând în românește. Eroul cărții, poetul Francisc Chisholm, este reversul scoțian al lui Chiril din «Slujba adevărată» a lui Potapenko.

Silința lui Cronin, ca și a lui Potapenko, a fost să evidențieze adevărul că cea mai efectivă putere pastorală este dragostea preotului, manifestată în fapte. Francisc Chisholm nu este un predicator talentat, nici nu are calități sociale care fac pe cineva simpatic la toată lumea. Colegul lui de seminar și de preoție, Anselm Mealey, este în această privință antipodul lui: volubil în relațiile cu semenii, generos în epitele laudative pe cari le împarte în conversații și în scrisori oricui, având un respect sacrosanct pentru toate îndatoririle convenționale ale societății, nu reușește totuși să înfăptuiască nimic în adâncime, ci doar să parvină personal la episcopat și să acopere cu un văl trandafiriiu realitatea care nu se transformă câtuși de puțin.

Chisholm în schimb e modest, ultramodest la vorbă, deși de-o inteligență remarcabilă. Are însă o sensibilitate rară și o cinste sufletească aproape sălbatică. Cu sensibilitatea lui care vibrează de dragostea lui Hristos și a oamenilor și cu cinstea lui sufletească, el nu se împacă cu nimic ce-i acoperemânt înșelător în viață, merge în activitatea de preot totdeauna la esențial, la intimitatea sufletului prin intimitatea sufletului. Iar calea care leagă cele două intimități sufletești este dragostea cu fapta, nu speculația sau oratoria despre dragoste.

Cronin și-a intitulat cartea «Cheile împărăției», probabil pentru a arăta că dragostea cu fapta a lui Francisc Chisholm e singura care are puterea de-a deschide pentru el însuși, dar și pentru oamenii de al căror suflet se ocupă, ușile împărăției cerurilor. «Cheile împărăției» de altfel sunt convins că sunt totodată «cheile sufletului» și totmai pentru că sunt «cheile sufletului» sunt și «cheile împărăției». Împărăția cerurilor nu e decât împărăția sufletelor vivificate, scăpate de învârtosarea egoismului, de încuierea mândră, rigidă și temătoare în ele înșile, de închistarea și reducerea lor la o umbră de existență. Împărăția cerurilor este împărăția sufletelor înfrățite în dragoste, cari răsuflă cu toate puterile lor descătuse în ambianța dragostei.

Cea dintâi misiune a preotului, sau misiunea lui propriu zis, este aceea de-a scoate sufletul din temnița singurătății sale, în care îl ține păcatul, cu respirația aproape înăbușită de griji și de temeri. Cine a descuiat temnița sufletului, cine l-a lăsat pe acesta să iasă la viața în comuniunea dragostei, i-a deschis porțile împărăției vieții, a împărăției cerurilor.

E greu pentru un preot să gă-

sească această cheie și să lucreze cu ea? N-ai și să răspund tocmai sigur la această întrebare. Fapt e că puțini o mănuesc. Nu e o raritate preotul hăric. În viața noastră bisericească și națională sunt chiar foarte deși preoții cari se dedică aproape zi de zi poporului din parohie. Zidesc biserici, școli, case culturale, conduc sau îndrumă viața economică și administrativă a comunității. Cu alte cuvinte sunt un fel de fac-totum în mijlocul obștei și aceasta cu prețul unei munci încordate și neîntrerupte, cu cea mai generoasă cheltuială de sănătate și de liniște.

Cu toate acestea nu prea reușesc să descui sufletele, și prin urmare, am zice, nici împărăția cerurilor pentru ele și pentru ei. Sufletele rămân amorțite, învrăjbite, absorbite în preocupări pasionante de dinafară. Care poate să fie cauza? Cred că faptul că această activitate e prea oficială, se adresează prea mult întregului colectiv, și prea puțin sufletelor individuale, luate în parte. Prin activitatea dedicată colectivității ca atare, nu răsbăți până la intimitatea sufletelor, ci numai până la un anumit strat mai de dinafară. Desigur sunt foarte necesare toate cele ce se fac pentru obște și preotul are obligația să se intereseze de ele. Dar nu ajunge atâta. Mai bine zis a lăsat afară chiar esențialul. Într-o parohie nu sunt numai problemele generale, ci sunt și nevoile fiecărei familii. Până nu se apropie preotul de acestea, n'a pătruns intim în sufletele oamenilor. Va pătrunde în suflete când își va face din fiecare familie o familie proprie; când va pierde o zi înțelegând ducând pe un membru bolnav al unei familii la doctor; când va pierde o altă zi ocupându-se cu plasarea într-un serviciu al unui parohian neajutorat; când se va face luntre și punte ca să înscrie la o școală, un copil sărac din parohie și să-i obțină o bursă. Cu alte cuvinte când își va dedica pentru parohienii săi, luați cu năcazurile lor particulare, tot așa de mult vremea, ca și cum ar face-o pentru familia proprie, făcându-se tuturor toate.

Aceasta-i pastorația individuală.

Să nu credem că ajunge puțină oratorie sentimentală, cu glas afectat, pe marginea jertfei lui Hristos, fără să facem nimic pentru oamenii năcăjiți după aceea, ca să cucerim sufletele real și statornic. Distanța de oameni, fie din comoditate, fie din neplăcerea de a ne amesteca cu cei de condiție modestă, încuie sufletele, în loc să le descui, oricât de frumos le-am predica la ocazii festive.

S'ar putea obiecta că e greu pentru parohul nostru să-și dedice astfel timpul familiilor din parohie, având obligații față de familia sa. Dar avem atâția preoți lipsiți de copii proprii și totuși nu vedem la ei această dedicație. Cauza prin urmare nu e tot-

Providența divină în istorie

În vremurile acestea de grele încercări și de crude apăsări pentru neamul nostru, cea mai puternică pârghie de rezistență ne-o oferă credința nestrămutată că Dumnezeu este alături de noi cu brațul Său puternic și înalt. Această credință și nădejde atât de necesară astăzi, ne-o legitimează deplin și ne-o alimentează cu vigoare adevărul despre Providența divină în istorie.

A vorbi despre Providența divină în istorie, este tot una cu a vorbi despre Dumnezeu în istorie. Pronierea istoriei de către Dumnezeu prezintă două laturi sau aspecte și anume:

a) Oferirea posibilității menținerii istoriei în viață și b) guvernarea istoriei spre ținta ei ultimă. Pe această linie dublă se poate — credem — rezolvi mai satisfăcător problema Providenței divine în truda istorică a omenirii.

Dacă constituirea istoriei s'a întemeiat prin creațiune, atunci menținerea ei în viață și guvernarea ei spre ținta ei ultimă, pe această linie dublă se poate — credem — rezolvi mai satisfăcător problema Providenței divine în truda istorică a omenirii. Dacă constituirea istoriei s'a întemeiat prin creațiune, atunci menținerea ei în viață și guvernarea ei spre ținta ei ultimă, pe această linie dublă se poate — credem — rezolvi mai satisfăcător problema Providenței divine în truda istorică a omenirii.

deamna povara familiei proprii, ci fie lipsa de dragoste, fie faptul că nu și-au dat seama ce mijloc efectiv pentru cucerirea sufletelor este grija de familii luate în parte. Pe de altă parte sunt și preoți cu familie grea cari fac mult pentru ajutorarea individuală a parohienilor. Încât pentru mulți preoți ceea ce se postulează în aceste rânduri nu e un lucru nou, ci mai degrabă o sistematizare a ceea ce au făcut și până acum.

Ni se deschide în această direcție un nou domeniu de activitate pastorală, cel mai efectiv dintre toate. Și nu ne îndoiim că răvna, pe care în general preoțimea noastră a dovedit-o și o dovedește continuu în a se jertfi cât mai mult pentru popor, o va îndemna să pornească cu hotărâre pe acest nou făgaș.

D. STĂNILOAE

nirea și destinul respectiv, atunci lumea fără Providență e moartă, după cum un Dumnezeu care nu proniază lumea ar fi un Dumnezeu deist și nu creștin. Așa fiind, putem afirma cu toată convingerea că istoria își datorează menținerea în existență dobândită prin creațiune și dinamismul creator, în primul rând puterii divine care pulsează magnific și viguros în arena ei.

Mai pregnant și reliefat se definește Providența divină în istorie în cel de al doilea aspect al său: Guvernarea istoriei spre ținta ei ultimă. Contrar tezei profund eronate a materialismului istoric care reduce fenomenele istorice la simple manifestări ale materiei neînsufletește, iar direcția și progresul acestora le atribuie exclusiv stării economice. (Vezi mai pe larg articolul nostru: Primatul spiritului în istorie. T. R. 20. VI 1943, pg. 2). — actele istorice sunt procesul liber și conștient al personalității umane creatoare întreprins și desfășurat nu numai sub oblăduirea Cereului ci și sub diriguirea înaltă și tainică a Providenței divine. Diriguirea istoriei de către Dumnezeu merge până la detalii, pe care însă slaba minte omenească nu le poate sesiza. Căci prea se verifică și în această direcție clasicele cuvinte ale Apostolului neamurilor: «O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de nepătrunse judecățile lui și de negăsit urma căilor lui!» (Rom. XI, 33). Ceea ce putem afirma categoric și întemeiat, este că Pronia divină rânduește fiecărui neam un destin propriu și specific, oferind totodată toate mijloacele și întregă asistența necesară împlinirii acestuia. Acest destin și-l sesizează neamul prin deschiderea și îndreptarea atentă a inimii sale spre Cerul tuturor chemărilor spre ținta finală și îl realizează prin conlucrare armonică, neîntreruptă și intensă cu Dumnezeul pronietor al trudei de mai bine a omenirii.

Datorită sensului și țintei finale a istoriei: izbăvirea în veac a ins și colectivitate națională, precum și împlinirea totală în Dumnezeu, istoria are în centrul ei pe HRISTOS nu numai ca izvorul ontologic primordial al ființării și dinamicii Sale creatoare ci și ca normă primordială de urmat și ca țintă supremă de atins. Deaceia cu cât e mai lângă Hristos, cu atât truda istorică suge mai multă putere din puterea Lui și posedă mai mult dinamism creator; după cum cu cât calcă mai mult pe urmele Lui, cu atât își realizează mai deplin destinul. Și tot de aceea pronierea divină a istoriei își atinge culmea în Hristos, care o potențează la supremă intensitate și o investeste cu puterea rânduirilor și împlinirilor finale totale. În consecință, Hristos e supremul diriguitor al istoriei. El hărăzește fiecărui neam destinul istoric și tot El îl asistă efectiv pentru a-l putea împlini. Așa fiind, este dela sine înțeles că cel mai ales destin istoric și că cea mai largă asi-

stență a Proniei divine în truda istorică, o dobândește un neam în, cu și prin Hristos.

Durere este, însă, că multă lume nu crede în proniera divină a istoriei. Ingâmfare și antropocentrismul luciferic al veacului nostru a «întrecut» teza deistă și s'a coborât la cea ateistă, scoțând pe Dumnezeu din lume și crezând că istoria se scrie fără ajutorul Cerului. Pe lângă aceasta, mania diabolică a atotștiinței care vrea să știe totul și deodată, precum și constituirea istoriei într-o știință prea pozitivă, au împotmolit cercetările istorice prea mult în imanență și au dus la neglijarea sau desconsiderarea supranaturalului în istorie. Acolo unde n'a putut explica devenirea istorică după logica dezvoltării naturale a lucrurilor, a făcut loc larg «hazardului». Iar insuccesele și căderile din pricina incapacității greșelilor anumitor preținși «oameni mari», au dus la «răzbunarea» pe Pronie, invocând motivul că n'au reușit în întreprinderile lor, din cauza că Dumnezeu nu s'a interesat de truda lor.

Firește, realitatea Proviidenței divine în fenomenele istorice, nu se poate sesiza deplin pe cale experimental-rațională. Sesizarea ei deplină angajează integral credința tare în Dumnezeu creștin și se pierde în adâncul de nepătruns al conlucrării Cerului cu cosmosul și mai ales cu microcosmosul, în devenirea istorică. Totuși și pe cale experimental-rațională găsim suficiente temeiuri pentru existența Proviidenței divine în istorie.

Cea mai puternică dovadă de acest fel este, fără îndoială, prezența incontestabilă a ordinii scopurilor și valorilor în dezvoltarea istorică. Realitatea unor scopuri călăuzitoare și a unui plan diriguitor este mai presus de orice îndoială în ordinea istorică. Căci spre deosebire de natură, istoria e truda asiduă spre împlinirea unei idei sau a unui scop, a unui destin. Realitatea istorică este prin însăși esența sa, teleologică. (Ioan G. Savin: Teleologia istorică. În: Apologetica. Vol. II. Partea II-a. Buc. 1943, p. 198, 204 sq.). Fără ordinea scopurilor, nu se poate concepe și realiza adevărata istorie. Teleologia din ordinea istorică este expresia vădită a pronierii divine dintr'ansa și de aceea negarea Proviidenței divine în istorie echivalează cu negarea istoriei însăși. Vizând și latimea de fundare și dinamizare a istoriei prin Proviidența divină, sublinierea noastră devine și mai legitimă și evidentă.

Ori, teleologia istorică nu poate veni dela noi oamenii, pentru că adevseori omul n'o știe și n'o dorește. Totuși această ordine a scopurilor ni se impune ca ceva ce trebuie înfăptuit din considerente, care ne depășesc. (Savin: o. c. p. 210 sq.). Desigur, o oarecare ordine a scopurilor în devenirea istorică este a se atribui și oamenilor, dar aceasta se concepe și realizează tot cu concursul indispensabil al Proniei divine. În plus, tocmai comportarea omului față de imperativul categoric al ascultării și împlinirii acestei teleologii istorice, este încă o dovadă despre realitatea pronierii divine a istoriei. Căci cum se explică altfel irezistibilă înrăurire a acestei teleologii asupra personalităților istorice, care-i stăpânește și chinuiește până la jertfă și «nebunia» pentru împlinirea intereselor superioare ale neamului, din care fac parte. Nu este, oare, faptul acesta tot o dovadă a manifestării Proviidenței divine, care mirue de sus pe anumiți inși cu o misiune istorică excepțională și vitală pentru o națiune?!

Teleologia istorică nu poate veni nici dela realitatea fizică, căci materia nu o poate produce și nici explica. (Cf. Savin: o. c. p. 211 sq.). E drept, și'n realitatea fizică există o ordine a scopurilor, care însă nu se poate deduce din aceasta și nici reduce la ea, fiind cu totul transcendentă ei.

Astfel stând lucrurile, e mai presus de orice îndoială că teleologia istorică derivă dela o realitate, care transcende omul și materia. Această realitate este lumea ideilor și scopurilor supreme, lumea harului care se suprapune — sudându-se cu ea și plinindu-o — ordinii creației și din care coboară puterea creatoare de istorie. (Cf. Savin: o. c. p. 211 sq.). *E ordinea vieții absolute, care fecundează truda omului și o diriguiește spre pînă finală: DUMNEZEU.*

Această realitate nu poate fi redusă — cum susține idealismul transcendentă kantian — la o simplă formă ideală, căci ideile și valorile care creiază istoria, nu pot fi simple imperative formale sau norme ideale, ci trebuie să fie realități obiective, după cum remarcă o autoritate competentă în materie, Heinrich Rickert: Cine judecă istoria, nu poate judeca această lume trăită, adânc impregnată de valori, decât ca depinzând de o ultimă valoare absolută, poate necunoscută, dar de prezența și realitatea căreia nu se poate îndoii nimeni. (Die Grenzen

der naturwissenschaftlichen Begriffsbildung. Eine logische Einleitung in die historischen Wissenschaften. 2 Auflage. Tübingen 1913, p. 597). La Savin: o. c. p. 215). Concepția teistă a istoriei are convingerea neștrămutată, că această realitate absolută și obiectivă nu poate fi alta decât Dumnezeu.

Totuși faptul teleologiei istorice nu trebuie să fie exploatat până la reducerea pronierii divine a istoriei exclusiv la așezarea ordinii scopurilor, cum pare a face distinsul nostru apologet, dl Ioan Gh. Savin, în interesantul dsale studiu: Pronie și Istorie. (În revista «Misionarul», 1943, Nr. 10—12, p. 497 sq.). Căci deși teleologia istorică implică inerent fundarea și dinamizarea rodnică a istoriei, totuși — întrucât o problemă e mai adecvat și integral rezolvită atunci când e pusă în perspectivă completă — când vorbim de Proviidența divină în istorie, trebuie să relevăm neapărat faptul că proniera divină a istoriei nu se limitează la rânduirea de scopuri, ci cuprinde și menținerea fundării posibilității devenirii istorice săvârșite prin creație, precum și dinamismul ei creator.

Însuși modul concret în care se desfășoară istoria, dovedește prezența efectivă a Proviidenței divine în devenirea istorică. Căci atât în viața individuală cât și în cea colectivă, se constată deveniri și împrejurări, care nu pot fi explicate deplin după logica dezvoltării ordinii naturale a lucrurilor. Însăși știința modernă a istoriei mărturisește acest fapt, înlocuind mulțimea semnelor de întrebare din rezultatele cercetărilor sale, cu așa numitul «hazard» care nu-i altceva decât recunoașterea indirectă și tacită a misterioasei lucrări a Proviidenței divine în istorie. Căci tocmai amestecul tainic și neprevăzut al Proniei în desfășurarea evenimentelor istorice, face ca această desfășurare să prezinte o altă formă decât cea stabilită aprioric pe baza legilor constante ale naturii.

Dar realitatea Proniei divine în istorie o certifică și un element de ordin subiectiv, care nu și poate avea explicația suficientă fără un corespondent în ordinea obiectivă. E vorba de nădejdea manifestată de toți oamenii, mai ales atunci când stau sub apăsarea unor primejdii și suferințe grave, în intervenția salvatoare a unui factor necunoscut sau neobișnuit. Așa încât, numai teoretic se neagă realitatea Proviidenței în istorie, pe când practic o afirmă și cei mai vajnici atei.

(Cf. Stăniloae D.: Credem în Proviidența divină. T. R. 18 Febr. 1943, pag. 1).

În fine, manifestarea Proniei se poate constata și în istoria diferitelor popoare. Mai ales neamul nostru a experimentat din plin oblăduirea Proviidenței în truda lui istorie bimilenară. Căci acel «miracol al istoriei» noastre: persistența continuă a neamului în vâltoarea atâtor cumplete primejdii și desfășurarea unui rol așa de important în răsăritul bătrânului continent: paza Europei și apărarea creștinătății, este un semn vădit al ocrotirii înalte și puternice cu care ne-a învrednicit Dumnezeu.

Faptul acesta este cheazășia sigură, că și azi și mâine, Pronia divină ne va dirigi și oblădui spre împlinirea destinului nostru ca neam. Cu o singură condiție: Să rămânem credincioși acestui destin și să ne străduim a-l dăltui cu orice trudă și jertfă.

Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Nr. 5985/1944

Incunoștințare oficială

Se aduce la cunoștință personalului bisericesc, că gradațiile noui, aprobate spre plată cu începerea dela 1 Aprilie 1944, se plătesc în următorul mod și anume:

a) Suma lor pe luna April 1944 s'a reținut pentru Casa Pensilor;

b) Suma lor pe luna Mai 1944 s'a înglobat ca parte la Imprumutul cel nou de războiu.

c) Suma lor, începând cu 1 Iunie 1944 se plătește după ce va fi ordonată spre plată.

Sibiu, la 13 Iunie 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5786/1944.

Notă

Aducem la cunoștință oficiilor protopopești din Arhiepiscopia noastră că salarizarea preoților refugiați sau evacuați din Bucovina se va face și în viitor prin Arhiepiscopia și Mitropolia Bucovinei, respectiv prin protoierile din Mitropolia Bucovinei.

Oficiile protopopești din Arhiepiscopia noastră nu vor mai îndeplini nici o formalitate în vederea salarizării preoților refugiați sau evacuați din Bucovina aflați în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre.

Sibiu, la 14 Iunie 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

FOIȘOARA

STATUTUL

SOCIETĂȚII „Sf. GHEORGHE“, A
TINERIMII ADULTE ORTODOXE
ROMÂNE

(2)

4. Lucrările

Sunt de cuprins religios, moral, documentate, frumos expuse, în scris, chiar când se în libere, prezentate cu patru-cinci zile înainte cenzorilor. Ele se păstrează în arhiva școlii, de secretar. La citirea lor se evită polemica și nu se ia cuvântul decât o singură dată. În cazul când președintele de onoare și cel activ socotește, poate să retragă cuvântul, sau în mod excepțional să-l acorde scurt, pentru a doua oară.

5. Ședințele

Sunt: 1) de comitet, 2) ședințe publice, 3) ședințe festive. Cele publice se vor ține din două în două săptămâni la zi fixată de comitet. Cele festive vor avea programul separat și se vor ține la ceremonii sau în sărbători excepționale (Mitropolitul A. Șaguna, Dumineca Ortodoxiei, Sf. Gheorghe).

6. Colizațiile

Este lunară de cinci lei și anuală de cincizeci lei, se plătește la începutul anului. Societatea poate primi donații dela orice persoană, în bani, cărți, ziare etc.

7. Biblioteca

Cărțile împrumutate de elevi vor fi învelite și se vor restitui îngrijit, iar în caz de pierdere, când cartea se află în comerț se achită îndoite costul ei, în cazul când nu se află, costul este înțeles. Pentru deteriorare cenzorii stabilesc amendă de 1/4 costul ei. Cărțile se împrumută pe două săptămâni. Ce trece plus, se plătește o taxă de zece lei săptămânal.

8. Societatea poate accepta ca membri de onoare pe toți foștii ei membrii activi, în cazul când aceștia au dovedit interes și râvnă pentru bunul mers al Societății. În acest caz comitetul de conducere consideră de a sa datorie și onoare să designeze asemenea cazuri. În acest caz se anunță membrul respectiv de către secretarul Societății.

CAP. V.

Conducerea, funcționarii

ART. 15. În fruntea Societății stă Sfatul, constând din:

1. Președinte, care e parohul locului. Din cauză de bătrânețe, sau renunțare de

bună voe, poate ceda locul altui om cu carte, învățător, etc.

Când în localitate sunt doi sau mai mulți parohi, unul va fi încredințat ca președinte al Societății.

Președintele ia inițiativa și se îngrijește de partea religioasă, culturală, socială, națională, patriotică și administrativă din activitatea Societății. Are să raporteze în scris Consiliului parohial și autorității bisericești (Consiliului Arhiepiscopesc) la sfârșitul fiecărui an despre mersul Societății.

2. Un vice-președinte, ales pe trei ani de adunarea generală, care înlocuiește pe președinte, și are să poarte evidența membrilor Societății, precum și alte atribuții încredințate de președinte.

3. Un casier, care strânge taxele amenzilor și orice alte venituri ale Societății.

4. Controlorul, care ține în evidență pe cei ce absentează dela biserică, dela cursul de catehizare și celelalte întruniri culturale și oficiale obligatorii și controlează cassa.

5. Un bibliotecar, care îngrijește, împarte și primește cărțile și ziarele Societății și le ține în rânduială.

6. Un secretar, care ia procesele verbale ale ședințelor Sfatului și ale Adunării generale.

7. Doi membrii aleși de Adunarea ge-

nerală pe o perioadă de 3 ani, pe lângă doi delegați ai comitetului parohial și un delegat al casei culturale din localitate.

ART. 14. Sfatul se întrunește în fiecare lună: rezolvă toate chestiile în interesul bunului mers al Societății.

Delegă în mod permanent sau cu rândul pe supraveghetorul tinerimii, pe conducătorul (vătaful) jocului și al petrecerilor și orânduiește toate cele de lipsă pentru îndrumarea vieții sociale în sânul Societății, execută hotărârile adunării generale.

ART. 15. În Sfat raportează fiecare funcționar despre îndeplinirea agendelor sale.

Față de funcționarii, cari nu îndeplinesc chemarea cu tot zelul, se iau măsuri.

CAP. VI.

Adunarea generală

ART. 16. Adunarea generală e întrunirea tuturor membrilor Societății. Se convoacă de Sfat cu opt zile înainte și se ține odată pe an, în Decembrie, sub conducerea președintelui Societății ca președinte al adunării, alegându-se în birou și doi delegați pe lângă secretarul Societății.

Hotărârile se iau cu majoritatea de voturi a celor prezenți, cari trebuie să fie cel puțin 1/3 din membrii Societății.

Dacă la întâia convocare nu s'ar întruni numărul cerut, se convoacă a doua

Păstorul în mijlocul fiilor săi sufletești

P. S. Sa Episcopul Nicolae al Oradiei coboară, Duminecă de Duminecă, între iubii săi fil duhovnicești, ca să la vestească cuvântul lui Dumnezeu și să le întărească nădejdea în dreptatea lui, după care însetează poporul român din toată țara.

Duminecă, în 14 Mai 1944, iubitul Ierarh s'a oprit în comuna fruntașă Cetea, unde P. S. Sa e cunoscut de toată suflarea românească din această parohie, aflătoare în eparhia Clujului. După sf. Liturghie și parastasul pentru eroii comunei și preoții locali, P. S. Sa — din încredințarea primită — a rostit cuvântul de învățătură, pornit din adâncă trăire și convingere creștinească, îndemnând credincioșii la rugăciune, la ajutorarea deaproapelui și la jertfa în slujba neamului neamului și a țării.

În 21 Mai a. c. P. S. Sa Episcopul Bihorului a propovăduit cuvântul Domnului în parohia protopopească Tinca, trecând apoi la parohia Miersig, aproape de frontieră, unde a rostit rugăciuni pentru cei plecați pe front și pentru toți credincioșii parohiei.

La Mănăstirea Izbuca s'a desfășurat, în ziua înălțării Domnului, o măreață manifestare creștinească, ca și la Săliște de Vascău, precum și la Poiana-Vascău, — unde cuvintele neobositului Ierarh au lăsat profunde urme în toate inimile ascultătorilor.

NOTA

Arhiepiscopia Chișinăului, Secția Economică Nr. 3093 din 1 Iulie a. c. a rugat Consiliul nostru arhiepiscopesc să pună în vedere clericilor refugiați de pe teritoriul Eparhiei Chișinăului (jud. Lăpușna, Orhei și Tighina) cele de mai jos:

„P. C. părinți protopopi și preoți evacuați din județele amintite vor prezenta de urgență secției economice a Arhiepiscopiei Chișinăului, cu sediul în com. Cosovenii de Jos, jud. Dolj, conturile de gestiune, însoțite de actele justificative pentru veniturile și cheltuielile efectuate în cursul anului financiar 1943/1944 (1 Aprilie 1943 — 31 Martie 1944).

Totodată se va depune la contul Arhiepiscopiei Chișinău, soldul în numerar și se va comunica cantitatea de lumânări lăsată în biserică la evacuare, se va arăta averea evacuată și valoarea ei, aparte se va specifica averea lăsată pe loc la evacuare.”

Sibiu, la 13 Iunie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Prin minciuni, dușmanul turbură sufletele celor slabi

adunare, care se țin cu oricâți membri ar fi de față.

De adunarea generală se ține:

1. Aprobarea socotelilor de pe anul trecut și votarea bugetului pe anul viitor.
2. Stabilitatea taxelor anuale pentru membrii activi și ajutători.

3. Alegerea Sfatului și a funcționarilor.

4. Aprobarea propunerilor Sfatului privitoare la bunul mers al Societății, rezolvirea apelatelor date împotriva deciziunilor Sfatului în chestii disciplinare și pedepsirea abaterilor și dedărilor rele ce s'ar ivi.

5. Hotărâre asupra propunerilor, venite dela membrii, spre a rezolvi agendele de control și de îndrumare, pentru alegerea funcționarilor, promovarea solemnă a membrilor tineri, pentru stabilirea taxelor anuale, a diferitelor pedepse, precum și pentru rezolvirea chestiilor promovate de Sfat.

ART. 17. Adunările generale sunt de caracter administrativ sau sărbătoresc.

1. Cele administrative sunt electorale, pentru control, afaceri disciplinare, procurări materiale, și se țin odată în an, în cursul lunii Decembrie.

2. În afară de Adunarea generală administrativă se ține, la ziua patronului Societății, adunare generală festivă, cu participare la biserică și cu șezătoare culturală.

Patronul Societății e Sf. Gheorghe.

În adunarea festivă se numesc membrii de onoare, se primesc membrii ajută-

Folosul pomenirilor dela Proscomidie

Pomenirea viilor și morților la Proscomidie, cu scoaterea părticelelor pentru cei pomeniți este de cel mai mare folos pentru noi și sufletele noastre. La Proscomidie, zice un părinte bisericesc, în mâinile nepuțincoase ale preotului se naște Mântuitorul, care mai apoi, la Sf. Liturghie, vine de se jertfește pentru noi. Este lesne să ne dăm seamă de folosul de a fi pomeniți în aceste clipe și noi: O întâmplare din viața Cuviosului Benedict ilustrează cele de mai sus.

Două fecioare s'au legat în fața lui Dumnezeu cu lăgăduința de a trăi în pustnicie și rugăciune. Cu toate acestea ele nu se puteau lepăda de urâtul obicei de a judeca, cleveți, jigni, înfrunta pe alții. Cuviosul le-a sfătuit să se stăpânească, fiindcă altfel el le va opri dela Sf. Taine. Fecioarele au început a face haz pe chestia aceasta.

Nu după multă vreme au murit amândouă și au fost îngropate în biserică. Dar ce se întâmplă? De câte ori diaconul la Sf. Liturghie rostea ectenia: „Căți sunteți chemați, eșiți”, — creștinii vedeau cum din morminte plecau afară două fecioare.

Cuviosul Benedict, aflând aceasta, a plâns pentru ele și a trimis prescurile pentru Proscomidie, cerând a se pomeni fecioarele acelea. După aceea nimeni nu le-a mai văzut ieșind din biserică ca mai înainte.

Ce daruri minunate, deci, ne sunt puse la îndemână în Proscomidie! Folosim noi oare aceasta? Mai cu seamă astăzi când feciorii Neamului sunt în înclăstare hotărâtoare — pe viață și pe moarte la hotarele țării!

ȘTIRI LOCALE

În biserică catedrală din Sibiu:

Duminecă în 18 Iunie 1944, servesc: Icon. stavr. Emilian Cloran, cons. Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: cons. Alexandru Popa, *Predică: cons. Aurel Nanu.* La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: *preotul Ioan Albu* dela parohia Sibiu-Iosefin.

Sâmbătă în 24 Iunie 1944, la Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, servesc: Prot. Mihail Neagu, preot Ștefan Morariu și prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. *Predică: prot. Mih. Neagu.* La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: *preotul Dr. Corneliu Sărbu* dela parohia Sibiu-Trei-Stejar.

Nu lăsa otrava svonului dușman să-ți pătrundă în casă!

tori și se promovează cei ce au trecut anul de probă.

Adunarea festivă se mai ține la ziua eroilor, cu procesiune la mormântul vreunui erou, sau la monumentul eroilor, dacă se găsește în comună, precum și la alte ocazii festive.

CAP. VII.

Cauze disciplinare

ART. 18. Petrecerea în cârciumă, beția, furtul, purtarea necuviincioasă în public, constituie abateri, care se pedepsesc cu amendă și cu excludere temporală, sau pentru todeauna din Societate.

ART. 19. Măsura pedepselor disciplinare o stabilește Adunarea generală la propunerea Sfatului.

ART. 20. Abaterile pentru care se aplică pedeapsă constatătoare din dojană înaintea Sfatului, sau amendă și la nevoie cu excluderea din Societate sunt:

a) Absențările nemotivate dela biserică și dela întrunirile Societății.

b) Viața desordonată, gălăgioasă, întruințarea de cuvinte ofensatoare la adresa membrilor, injurăturile, hula celor sfinte, ocările, minciuna, purtarea necuviincioasă în biserică;

c) Neîmplinirea cu punctualitate a datorințelor de membru;

d) Chinuirea animalelor.

TABLOUL

preoților evacuați din teritoriile ocupate vremelnice de inamic și repartizați cu serviciul la parohiile din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

C) Din Moldova

1. Părințele. Lăzărescu Teodor din Gârlezi—Bacău la Zărnești—Brașov.
2. " Vârlan Const. din Mărășești, bis. Neamului la Sâmb.-de-sus—Făg.
3. " Mihai Constantin din Brătulești—Roman la Cincul—Făgăraș.
4. " Gheorghită Dumitru din Durnești—Botoșani la Turcheș—Brașov.
5. " Brânzei Adam din Molnița—Dorohoi la Intorsura-Buzău—Brașov.
6. " Tudorache Gh. dela Biserica Ciurci din— Iași la Sibiu, Sub. infer. I.
7. " Văscu Mihai din Hreata—Dorohoi la Baci—Brașov.
8. " Cojocariu Teodor dela Biserica Banu din Iași la Romos-Hunedoara.
9. " Borș Ioan dela Piatra-Neamț bis. Mărășei la Râșnov—Brașov.
10. " Gheorghe Zaharescu dela Sf. Nicolae—Roman la Râșinari I—Sibiu.
11. " Constantin Tărcuță dela Sf. Voevozi—Roman la Râșinari II—Sibiu.
12. " Alexandru Bulăceanu dela Sf. Nicolae—Roman la Râșinari III—Sibiu.
13. " Nicolae Burlacu dela Sf. Voevozi—Roman la Râșinari III—Sibiu.
14. " Nic. Rusu dela Precista-Mare—Roman la Brad I Garabarza—Huned.
15. " Dr. C. Muntean dela Cat. Episc.—Roman la Albești—Târn.—Mare.
16. " Const. Platon dela Sfinții Impărați—Roman la Râșinari II—Sibiu.
17. " Nicolae Pavelache dela Sf. Gheorghe—Roman la Râșinari I—Sibiu.
18. " Ernil Bărbieru dela Precista Mică—Roman la Brad I—Hunedoara.
19. " Petru Pantelimon din Pașcani—Baia la Porcești—Sibiu.
20. " Ioan Florescu din Andrieșeni—Iași la Sibiu Sub. Iosefin.
21. " Mih. Manole dela Nicolina—Sf. Vasile—Iași la Galați—Făgăraș.
22. " Nicolae Mihai din Tudora—Botoșani la Brașov—Stupini—Brașov.
23. " Constantin Nonea, cons. ref. Iași la Satulung II—Brașov.
24. " Vespasian Negoită din Socola—Iași la Sibiu Sub. Inf. I—Sibiu.
25. " Gh. Munteanu din Avântul-Podul-Itoaiei—Iași la Săliște—Sibiu.
26. " Gh. Grosu din Bodești-de-jos—Neamț la Rodeș—Târnava-Mare.
27. " Ioan Chirică din Oglobeni—Neamț la Bunești—Târnava-Mare.
28. " Cișmileanu Teodor din Cordun—Botoșani la Gurasada—Hunedoara.
29. " Dimitrie Brânzei dela Sf. Petru și Pavel—Iași la Vinerea—Huned.
30. " Eugen Zaharia din Cracalia—Dorohoi la Coveș—Târnava-Mare.
31. " Nicolae Scobai din Urecheni—Neamț la Bulbuc—Hunedoara.
32. " Const. Bucătaru din Pogoane—Neamț la Bulbuc—Hunedoara.
33. " Gh. Munteanu din Blebea-Tg. Neamț—Neamț la Bulbuc—Huned.
34. " Mihai Gheorghiu din Bunești—Fălcu la Tântari—Brașov.
35. " Vasile Ciocărlan din Bazga-Răducăneni—Fălcu la Brașov—Tocile.
36. " Nicolae Lazăr din Lipovăț—Vaslui la Sânpetru—Brașov.
37. " Bogza Grigore din Butnărești—Roman la Dumbrăveni—Târn.-Mică.
38. " Dimitrie Mihail din Gădinți—Roman la Ungra—Târnava-Mare.
39. " Mihai Nic. din Vorona-Mare—Botoșani la Sita-Buzăului—Brașov.
40. " Corneanu Alex. din Hudești-Mari—Dorohoi la Glâmbocă—Sibiu.
41. " Teodosiu Haralambie din Rădășeni—Baia la Brad—Hunedoara.
42. " Galeriu Gheorghe din Adășeni—Dorohoi la Crișeni—Hunedoara.
43. " Zaharescu Mihai dela Ștefan-cel-Mare—Baia la Poarta-Bran.
44. " Zaharescu Alexandru din Sirețel—Baia la Dâlja-Mare—Huned.
45. " Atanasie Gh. din Stolniceni-Prăjescu—Baia la Livezeni—Sălătruc.

Nr. 5193/1944

[35] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de diacon la biserică catedrală din Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Diaconul va beneficia de salariul dela Stat conform pregătirii teologice

și de chirie conform situației familiare.

Diaconul numit va lucra în zilele de peste săptămână la Arhiva Consiliului arhiepiscopesc.

Cererile de concurs vor fi înaintate la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 30 Maiu 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

CAP. IV.

Organul central

ART. 27. Organul central al organizațiilor Societății „Sf. Gheorghe” a tinerimii adulte ortodoxe române precum și al comitetelor protopopești din arhiepiscopia ort. de Alba-Iulia și Sibiu este Secția culturală a Consiliului arhiepiscopesc, augmentată cu doi profesori dela institutele noastre din Sibiu și cu doi profesori de religie.

Acest Comitet central se întrunește din 3—3 luni pentru a examina activitatea organizațiilor din protopopiat, îndrumă, supraveghează și controlează activitatea Societății și stabilește legăturile cu societățile culturale existente. Rostul acestui organ central este în conformitate cu art. 144 p. 6, lit. e) din Statutul de organizare al Bisericii ortodoxe naționale.

CAP. X.

Dispoziții transitorii.

ART. 28. Toate societățile existente pentru organizarea tinerimii adulte ortodoxe române din parohii se vor acomoda acestui Statut.

ART. 29. Orice alte dispoziții relative la organizația și activitatea Societății, potrivit împrejurărilor locale, se vor vota în Adunarea generală a membrilor și se vor supune Comitetului protopopesc spre

ART. 21. Cel ce e pedepsit de 3 ori după oaltă pentru abateri, se exclude pe timp vremelnice.

ART. 22. Excluderea temporală sau definitivă se va aduce la cunoștința Consiliului parohial, unde cel exclus poate apela.

CAP. VIII.

Comitetul protopopesc.

ART. 23. În fiecare protopopiat va funcționa un comitet pentru supravegherea organizațiilor „Sf. Gheorghe” și pentru intensificarea activității Societății.

ART. 24. Comitetul protopopesc se compune din protopopul locului, ca președinte, și șase membri, propuși de acesta dintre persoanele competente din protopopiat, care se interesează de soarta Societății „Sf. Gheorghe”. Consiliul Arhiepiscopesc numește membrii comitetului protopopesc pe trei ani.

ART. 25. Comitetul protopopesc se întrunește de patru ori pe an regulat examinează activitatea organizațiilor din parohii și se îngrijește ca toate să desvolte activitatea, prevăzută în Statut, cerând avizul Consiliului arhiepiscopesc în cazul inițiativelor luate de ele în protopopiat.

ART. 26. Comitetul protopopesc rezolvă chestiuni venite dela organizațiile parohiale și e forul intermediar între organizațiile parohiale și între Consiliul Arhiepiscopesc.

INFORMAȚIUNI

Intru pomenirea prefectului de legiune Ion Buteanu s'a dat, în prima zi de Rusaliu, o frumoasă serbare culturală patriotică în fața bustului, ridicat întru amintirea eroului martir, la Gurahonț, aproape de Hălmaj fostului Zarand. La această serbare, organizată de comitetul locului de patronaj, cu un program de cântări naționale și recitări alese, a participat întreg poporul din localitate și din comunele vecine. Sărbătorirea comemorativă dela Gurahonț e vrednică de toată lauda.

Tot mai rar. Deși orașul Clujului n'ar fi tocmai departe, ziarul *Tribuna Ardealului* de acolo ne sosește cu întârzieri de săptămânul. Așa primim câte un număr pe o lună, deși foaia apare zilnic. Unde să fie pricina? La poșta noastră nu e.

Prigonire fără sfârșit. Din locurile, intrate iarăși sub ocupație bolșevică, sosesec mereu știri despre deportările mari de oameni duși în adâncimile uriașe ale teritoriului Uniunii sovietice, — unde apoi li se pierde urma. Nici poporul dela țară nu este cruțat, ci e mutat dintr'un loc într'altul. Această păcătoasă operă își are izvorul în principiile politice ale bolșevicilor, — ei nu admit, cum se știe individualitatea națională: idealul bolșevicului este omul fără țară, omul de un singur tip, cu o singură părere politică, o mașină care să o poți mânui ca pe-o păpușă. Așa speră bolșevicii, în „deșteptăciunea”, lor să devie, cât mai curând, stăpânii lumii întregi..

Poșta Redacției

Pr. I. S. în V. Nu face să ne ocupăm astăzi de moda feminină, ce se schimbă de pe-o zi pe alta.

OM DE SERVICIU

se primește
la

Librăria Arhiepiscopaleană — Sibiu

CONDIȚIUNI:

nemobilizabil, cinstit și
de încredere

Nu repeta minciunile dușmane.
Cu un cuvânt poți să-ți distrugi
avutul și familia!

aprobare, care simțind necesitatea va cere încuviințarea Organului central.

Holărârile mai importante nu vor putea fi puse în aplicare înainte de a obține aprobarea Consiliului Arhiepiscopesc, care are conducerea supremă, a Societății „Sf. Gheorghe” a tinerimii din întreaga arhiepiscopie ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu.

(Sfârșit)

Inseninări și regăsimi

(3) Cântă pădurea

Credința, înmănată de rațiune, este adevăratul pivot al trăirii noastre lăuntrice. Această credință m'a făcut să înțeleg, într'un moment de iluminare, în ziua aceea de Mai, care mai stăruie și astăzi în mintea mea, ca tot ce a fost frumos într-o primăvară demult apusă, că Dumnezeu este acela care a dat viață codrului, la ale cărui poale ne-am oprit să odihnim câteva clipe. Dumnezeu este acela care a înverzit pădurea și-o face să scoată un freamăt mai dulce ca orice reverte pastorală. Și stăpânit de puternica convingere că tot ce e viață în lumea asta, își are izvorul în Dumnezeu, că toate lucrurile din natură reflectează în ele, în mod indiscutabil, paternitatea lui Dumnezeu, am strigat împreună cu psalmistul într'un iureș patetic al su-

Nr. 5833/1944 Școl.

Concurs

pentru ocupare și suplinirea catedrelor și orilor vacante la școlile secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, pe anul școl. 1944/1945.

I. Sunt vacante următoarele catedre.

A) La școlile secundare ortodoxe:

a) La Liceul „A. Șaguna” din Brașov:

1. Catedra de Religie Nr. 1.
2. „ „ L. Română Nr. 3.
3. „ „ L. „ „ Nr. 4.
4. „ „ L. Latină-Elină Nr. 6.
5. „ „ L. Franceză Nr. 7.
6. „ „ L. Italiană Nr. 10.
7. „ „ Mat.-Fiz.-Chimice Nr. 17.

b) La Liceul „A. Iancu” din Brad:

1. Catedra de L. Franceză Nr. 6.
2. „ „ L. Germană Nr. 7.
3. „ „ L. Italiană Nr. 8.
4. „ „ Geografie Nr. 10.
5. „ „ Matematică Nr. 12.
6. „ „ Matematică-fizică Nr. 13.
7. „ „ Desemn Callgr. Nr. 16.
8. „ „ Muzică Nr. 17.
9. „ „ Medic școl. Igienă Nr. 19.

c) La Școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de L. Germană.
2. „ „ Științele Naturale.
3. „ „ Muzică.

d) La Școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de Istorie.
2. „ „ Matematică.
3. „ „ Științe Pedagogice.
4. „ „ Agricole.

B. La școlile secundare gr.-catolice din Blaj:

- a) La școlile secundare de fete:
1. Catedra de Religie ortodoxă.

II. Pentru suplinire sunt libere următoarele catedre:

A. La școlile secundare ortodoxe:

- a) La Școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu:
1. Catedra de Religie.
2. „ „ Limba Română.
3. „ „ Geografie.

b) La Școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de Religie.

III. Ore libere pentru suplinire sunt:

A. La școlile ortodoxe:

- a) La Liceul „A. Iancu” din Brad:
1. Ore de Religie 4.
2. „ „ Limba Germană 4.
3. „ „ Fizică 3.
4. „ „ Fizică-Chimie 8.

b) La Școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Ore de cooperatie și contab. 5.

Cel care dorește să ocupe sau să suplinească la aceste școli catedre sau ore, vor înainta până la sfârșitul lunii iunie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, cereri însoțite de actele necesare pentru numiri, precum și de propunerea Direcțiunii dela școala, la care cere numire. Candidații să fie de confesiune ortodoxă.

Sunt preferați petiționarii, care pe lângă studiile de specialitate au și studii teologice.

Sibiu, din ședința secției culturale a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 7 iunie, 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

[36] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc la parohia Cornățel, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Sesie cantorală 2 jugăre arător, primit dela reforma agrară.
3. Stola obișnuită în parohie.

Cântărețul ales va sta în permanență la dispoziția parohului, atât la serviciul divin, cât și la adunările Oștii Domnului și ale celorlalte societăți religioase din parohie.

Cornățel, 14 Mai 1944.

Consiliul parohial.

Preot M. Florea
președinte

T. Benchea
secretar

Mihu Miron

Căliman Nicolae

verificatori

[33] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Lăpugiu-superior, protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Sesiunea parohială: 11 jug. 119 st. arător, 490 st. grădină și 20 jug. 1199 st. fână;
3. Casă parohială și dependințele corespunzătoare;

existența lui Dumnezeu, eu am lăsat ca cel puțin aici în sânul naturii, să vorbească mai întâi inima mea, s'o las să salte de bucurie și să se umple de viață. Dacă aș fi ascultat și de data asta numai de glasul rațiunii, de glasul acelei rațiuni de care sunt condamnat să ascult ori de câte ori nu-l pot ține în mod direct pe Dumnezeu, desigur că străduințele mele de a-l găsi pe Dumnezeu în natură și de a mă cufunda năvalnic în ființa Lui, ar fi rămas infructuoase și n'aș fi putut avea parte de destinderea sufletească pe care o căutam aici. Am lăsat să-mi vorbească mai întâi inima și, numai în rândul al doilea rațiunea. Mi-am lăsat sufletul să trăiască sub puterea sentimentului înainte de a trăi sub imperiul rațiunii. Amândouă mi-au spus că Dumnezeu este acela care dă viață acestui codru, la poalele cărui mă găseam. Și fără îndoială că tot ele au grăit și i-au spus și psalmistului acest lucru și i-au ajutat să faurească sentință despre înțuirea lui Dumnezeu în lucrurile din natură. Inima m'a ajutat să trăiesc adânc sentimentul acesta de participare în Dumnezeu, iar rațiunea mi-a întărit acest sentiment printr-o înțelegere a lui Dumnezeu în lucrurile din natură. Și am învățat astfel, odată mai mult, că osatura argumentului cosmologic al existenței lui Dumnezeu este formată dintr-o interdependență a celor două forțe spirituale ale omului: *inima și rațiunea*.

4. Câte 10 litri grâu sau 20 litri porumb sau ovăș dela fiecare familie, circa 250 familii;

5. Lemnele trebuitoare gratuite din pădurea comunală;

6. Stola uzitată în parohie.

Cereri de concurs se vor înainta Oficiului protopopesc al Dobrei în termenul prevăzut, însoțite de actele necesare și de încuviințare de candidare dela I. P. S. Mitropolit.

Candidații se vor prezenta în parohie într'una din Duminici sau sărbători, cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, 10 Mai 1944.

Pr. Alex. Florea
adm. protopopesc

Nr. 142/1944

[32] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I [intâia] Albești, din protopopiatul Sighișoara, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat categoria III, urban;
2. Casă parohială cu dependințele economice necesare;
3. Sesiune parohială: veche 19 jug. 1097 st. □, nouă primită prin reforma agrară 7 jug. 1200 st. □, în total 27 jug. 697 st. □
4. Soartea de lemne de foc din pădurea compozitoratului cuvenită bisericii; — fasonarea și transportul privesc pe preot, care va achita și taxele cuvenite.
5. Stola obișnuită în parohie;
6. Câte o ferdelă de porumb sfârșit, de fiecare familie.

Concurenții își vor trimite în termen petițiile, însoțite de actele prevăzute în regulamentul parohial, (de botez, de studii și de activitate) și de încuviințarea de candidare exonerată dela Înalt Prea Sfințitul Mitropolit, Oficiului protopopesc ortodox român din Sighișoara și, cu încuviințarea prealabilă a subsemnatului, se vor prezenta și în parohie Sighișoara, 16 Mai 1944.

Oficiul protopopesc ortodox român din Sighișoara.

Emilian Stoica

protopop

Tăceți! Un cuvânt
poate distruge mii de vieți.

Pe Dumnezeu îl găsești în natură, îndosul lucrurilor din natură. Pledoariile apologetilor, pentru existența lui Dumnezeu, sânt palide construcții, pe lângă marea pleoară pe care o face natura în timpul primăverii. Toate bibliotecile de sub soare nu pot să vorbească atât de edificator despre Dumnezeu, Creatorul lumii și al vieții, cum vorbește un simplu mugur de liliac, un lujer de crin, un ghacel plâpând, o suavă lăcrămioară, sau codrul cu stejarii lui, care în tăcere desvăluie tainele vieții, și pe divinitatea lor Creator. Dar, încodată, și pentru a sintetiza ce am spus până aici, pentru a găsi pe Dumnezeu în natură, se cere să ai o inimă care să vibreze înflorată la contactul cu lucrurile din natură și o rațiune care să aibă porțile deschise spre o adevărată înțelegere a lui Dumnezeu.

V. Sămărtinean